«…διότι οι ζώ ντες κατά την σάρκα τα της σαρκός φρονούσιν, οι δε κατά το πνεύμα τα του πνεύματος. Επειδή το φρόνημα της σαρκός είναι θάνατος το δε φρόνημα του Πνεύματος, ζωή και ειρήνη» (Ρωμαίους,η΄:5,6).

Μέσα στην Αγία Γραφή υπάρχουν πάρα πολλές αναφορές για το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, το Άγιο Πνεύμα και για το ρόλο Του, στη ζωή του ανθρώ που και της εκκλησίας. Γενικά μπορούμε να πούμε ότι ο Πατέρας Θεός θέλει δια του Αγίου Πνεύματος να πλησιάσει κάθε άνθρωπο, με σκοπό να πιστέψει σ' Αυτόν και στον Υιό Του Ιησού Χριστό, έτσι ώ στε να Τον αναγεννήσει και να τον κάνει παιδί Του. Στη συνέχεια θέλει σαν καλός Πατέρας, μέσω του Αγίου Πνεύματος να έχει καθημερινή σχέση με τα παιδιά Του και να τα βοηθάει παρέχοντας τα απαραίτητα εφόδια στη δύσκολη πορεία τους προς την Βασιλεία των Ουρανώ ν.

Πιο αναλυτικά λέμε ότι το Άγιο Πνεύμα θέλει να διδάξει στο παιδί του Θεού το δικό Του το φρόνημα, το οποίο ευαρεστεί τον Πατέρα Θεό. Είναι αναγκαίο καλό για τον άνθρωπο του Θεού να φρονεί αυτά που θέλει ο Θεός και να ζει έχοντας συνεχή κοινωνία με το Άγιο Πνεύμα, έτσι ώ στε να έχει τον καρπό Του και να μη εκτελεί το φρόνημα της σάρκας (Γαλάτας,ε΄:16-24).

Το Άγιο Πνεύμα δίνει την εξ' 'ύψους δύναμη' (Λουκάς, κδ΄:49) που χρειάζεται ο αναγεννημένος χριστιανός για να αγωνιστεί νικηφόρα τον καλό αγώ να της πίστης. Όσο ο άνθρωπος οπλίζεται με τη δύναμη που χορηγεί το Άγιο Πνεύμα τόσο ευκολότερα αντιστέκεται στις επιθυμίες της σάρκας. Προϋπόθεση για να συμβεί αυτό, είναι το παιδί του Θεού να επιποθήσει την παρουσία του Αγίου Πνεύματος μέσα του. Ο Πατέρας Θεός γνωρίζει τις αδυναμίες της φύσης του ανθρώ που και θέλει να χορηγεί στα παιδιά Του τη δική Του δύναμη, έτσι ώ στε να αντιμετωπίζουν μαζί επιτυχώ ς τις οποιεσδήποτε δυσκολίες συναντούν στη πορεία τους με το Χριστό.

Μπορεί στην πορεία μας με τον Κύριο, κάποια περίοδο να χαλαρώ νουμε και να μην έχουμε τον φόβο του Θεού όπως τον είχαμε παλιά, δηλαδή να παραμελούμε να έχουμε επικοινωνία με τον Πατέρα Θεό μέσω της δια του Αγίου Πνεύματος προσευχής και να τρεφόμαστε πνευματικά με τα λόγια Του. Τότε αναβιώ νει ο παλιός μας άνθρωπος που τον είχαμε θαμμένο μέσα μας με τη δύναμη του Θεού, με αποτέλεσμα τα έργα της σάρκας να εμφανίζονται πάλι και να επικρατούν στη ζωή μας, με άσχημες συνέπειες.

Ένα σχετικό γραφικό παράδειγμα είναι αυτό του Δαβίδ, το οποίο αναφέρουμε. Τότε τον καιρό που εκστράτευαν οι βασιλείς, ο Δαβίδ έστειλε τον αρχηγό του στρατού Ιωάβ να πολεμήσει, ενώ εκείνος έμεινε στο παλάτι του. Ένα απόγευμα, όταν σηκώθηκε από το κρεβάτι του και περπατούσε στο δώμα του παλατιού, είδε την όμορφη γυναίκα του αξιωματικού του Ουρία, να λούζεται. Ο Δαβίδ την επιθύμησε, έστειλε ανθρώπους και την έφεραν στο παλάτι του και κοιμήθηκε μαζί της, αφήνοντάς την έγκυο. Στη συνέχεια για να καλύψει την αμαρτία του, διέταξε να επιστρέψει ο Ουρίας από τη μάχη στο σπίτι του, ώστε να κοιμηθεί με την γυναίκα του και να πιστέψει ότι το παιδί που θα γεννούσε η γυναίκα του ήταν δικό του. Όμως ο Ουρίας δεν πήγε σπίτι του γιατί σκεφτόταν τις μάχες που έδινε ο λαός του Θεού και επειδή ο Δαβίδ είδε ότι δεν πειθόταν, έστειλε επιστολή προς τον Ιωάβ να βάλει τον Ουρία στην πιο σκληρή μάχη και όταν τους επιτεθούν οι εχθροί, να στραφούν πίσω, αφήνοντας μόνο τον Ουρία, ώστε να χτυπηθεί και να πεθάνει. Έτσι και συνέβησαν τα γεγονότα, σκοτώθηκε ο Ουρίας και ο Δαβίδ πήρε την γυναίκα του Ουρία, σαν γυναίκα του. Ο Δαβίδ αρχικά δεν ελέγχθηκε για τις μεγάλες αμαρτίες που έκανε, όμως ο Θεός έστειλε τον προφήτη Νάθαν, ο οποίος τον έλεγξε με αυστηρό τρόπο και του προφήτεψε τις πολύ άσχημες συνέπειες που θα έχουν αυτές οι αμαρτίες του, στον ίδιο και στον οίκο του. Ο Δαβίδ μετάνιωσε ειλικρινά και ο Θεός δεν επέτρεψε να πεθάνει, όπως θα έπρεπε σύμφωνα με τον νόμο (Β' Σαμουήλ,ια' :1-27,ιβ' :1-24).

Αυτό που μπορούμε να πούμε, σαν συμπέρασμα από αυτή την ιστορία, είναι ότι αν ο Δαβίδ ηγείτο του στρατού του, όπως θα έπρεπε στις μάχες που έδινε, θα είχε αποφύγει αυτή τη μεγάλη πτώση και τις συνέπειές της. Η έλλειψη πνευματικής επαγρύπνησης εκ μέρους του Δαβίδ, έγινε αιτία να πέσει στον πειρασμό και να κάνει αυτά που ούτε οι άπιστοι άνθρωποι κάνουν. Γι' αυτό όταν μετανόησε, στον σχετικό με τη πτώση να' ψαλμό που έγραψε ο ίδιος, μεταξύ των άλλων αναφέρει: «Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί, Θεέ• και πνεύμα ευθές ανανέωσον εντός μου. Μη με απορρίψης από του προσώπου σου• και το πνεύμα το άγιόν σου μη αφαιρέσης απ' εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν της σωτηρίας σου και με πνεύμα ηγεμονικόν στήριξόν με» (Ψαλμός να' :10-12).

Σήμερα που βρισκόμαστε στην οικονομία της Καινής Διαθήκης, για τα παιδιά του Θεού, το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού αναφέρει: «Σεις όμως δεν είσθε της σαρκός, αλλά του πνεύματος, εάν το Πνεύμα του Θεού κατοική εν υμίν. Αλλ' εάν τις δεν έχη το Πνεύμα του Χριστού,

ούτος δεν είναι αυτού. Εάν δε ο Χριστός ήναι εν υμίν, το μεν σώ μα είναι νεκρόν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή διά την δικαιοσύνην. Εάν δε κατοική εν υμίν το Πνεύμα του αναστήσαντος τον Ιησούν εκ νεκρώ ν, ο αναστήσας τον Χριστόν εκ νεκρώ ν θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώ ματα υμώ ν διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν. Άρα λοιπόν, αδελφοί, είμεθα χρεώ σται ουχί εις την σάρκα, ώ στε να ζώ μεν κατά σάρκα• διότι εάν ζήτε κατά την σάρκα, μέλλετε να αποθάνητε• αλλ' εάν διά του Πνεύματος θανατόνητε τας πράξεις του σώ ματος, θέλετε ζήσει. Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού. Διότι δεν ελάβετε πνεύμα δουλείας, διά να φοβήσθε πάλιν, αλλ' ελάβετε πνεύμα υιοθεσίας, διά του οποίου κράζομεν• Αββά, ο Πατήρ. Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεί με το πνεύμα ημώ ν ότι είμεθα τέκνα Θεού.»
(Ρωμαίους,η΄:9-16).

Από αυτά τα εδάφια φαίνεται καθαρά ο πρωταγωνιστικός ρόλος που πρέπει να έχει το Άγιο Πνεύμα, στη ζωή κάθε αναγεννημένου χριστιανού, στον αγώ να του κατά της αμαρτίας και για τη διατήρηση της κατά χάρη σωτηρίας.
Επί πλέον ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός είπε: «ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς»
(Ιωάννης,ιδ΄:26). Για να συμβαίνει βέβαια αυτό, προϋπόθεση είναι η θέληση του ανθρώ που να αγωνιστεί να αποκτήσει χαρακτήρα σύμμορφο του Ιησού Χριστού και να διατηρεί τον εαυτό του κοντά στην παρουσία του Θεού, έτσι ώ στε να εμπλουτίζεται συνεχώ ς η διάνοιά του με σκέψεις αγαθές και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος να πράττει το θέλημα του Θεού.

Τέλος αναφέρουμε άλλα δύο εδάφια που επίσης αποδεικνύουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο του Αγίου Πνεύματος, στο να προσευχόμαστε όπως πρέπει: «Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημώ ν• επειδή το τι να προσευχηθώ μεν ως πρέπει δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημώ ν διά στεναγμώ ν αλαλήτων• ο δε ερευνώ ν τας καρδίας εξεύρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων.»
(Ρωμαίους,η΄:26,27).

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Τριαδικός Θεός δεν είναι απόμακρος, αλλά θέλει να είναι κοντά σε κάθε άνθρωπο και να τον αλλάζει προς το καλύτερο, γιατί τον θέλει αιώ νια κοντά Του. Γνωρίζει ότι σε πολλά

φταίμε και δέχεται την προσευχή που έχει μετάνοια. Το φρόνημα του Αγίου Πνεύματος είναι προς μία ζωή γεμάτη με ειρήνη και με όλα τα άλλα στοιχεία του καρπού Του. Σε εμάς ανήκει το να βάζουμε το εγώ μας κάτω από το θέλημα του Θεού, ώ στε να φθάσουμε να θέλουμε και να ενεργούμε με κύριο στόχο την επιδοκιμασία του Πατέρα Θεού (Φιλιππησίους,β΄:13). Αμήν!